

Φ Ω τ e e n A

Π Ρ Ό Σ Ω Π Α

Ετήσια Έκδοση 2^{ου} Γυμνασίου Καματερού, Μάιος 2023, Τεύχος 2

Ετήσια Έκδοση 2ου Γυμνασίου Καματερού

Τεύχος 2

Μάιος 2023

ΕΝΟΤΗΤΕΣ

- Δημιουργική γραφή
«Η εσχάτη των Ποινών»
- Ισότητα των φύλων
- Σχ. Επαγγελματικός Προσ/σμός
Συνέντευξη με πιλότο ε.α. Π.Α.
- Πρωινό στο σχολείο
- Τριήμερη εκδρομή
- Χριστίνα Φλαμπούρη
- Δράση κατά του σχ. Εκφοβισμού
- Σχολικό Πρωτάθλημα Στίβου
- Σχολική Ποίηση
- Γιορτή αποφοίτησης

- Συντακτική Επιτροπή:

Δούναβη Ανδρονίκη
Κρασσά Χριστίνα
Κρασσά Μαριέττα
Παπαχρήστου Εύη
Παπαδαντωνάκη Παυλίνα
Σέλο Καλλιόπη
Φούκη Αναστασία

- Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικοί:
Αποστολάκη Μαριλένα
Μπάκος Βαγγέλης
Στόκα Ρίτσα
Νέστορα Σταυρούλα
Ζούμπου Χρυσάνθη

Χαιρετισμός της Διευθύντριας

Το Περιοδικό **ΦΩteenΑ ΠΡΟΣΩΠΑ**, είναι ένας θεσμός του σχολείου μας που δίνει την ευκαιρία στους μαθητές μας με οργανωμένη και συστηματική δουλειά, με πρωτότυπες και δημιουργικές ιδέες να εκφράσουν τις ανησυχίες τους, να μοιραστούν με τη σχολική κοινότητα – και όχι μόνον – τις σκέψεις τους και τις καλλιτεχνικές τους ευαισθησίες. Μέσα από αυτή τη δράση, οι μαθητές και μαθήτριες γεύονται τη γοητεία του δημοσιογραφικού λόγου και της δημιουργίας και με χαρά διαπιστώσαμε ότι στήριξαν από την πρώτη στιγμή αυτό το θεσμό. Επιθυμία όλων μας είναι μέσα από το περιοδικό μας να δώσουν το δικό τους στίγμα για θέματα που κινούν το ενδιαφέρον τους, να διατυπώνουν την άποψή τους και κυρίως να δώσουν διέξοδο στη δημιουργικότητά τους. Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους εκπαιδευτικούς που συμμετέχουν σε αυτή τη δράση καθώς και όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες για την σημαντική συμβολή τους σε αυτή την προσπάθεια.

Η Διευθύντρια
Κατσά Παρασκευή

Γιατί ΦΩteenΑ ΠΡΟΣΩΠΑ;

Το όνομα επιλέχθηκε επειδή άρεσε πολύ στους μαθητές λόγω του λογοπαίγνιου με την αγγλική λέξη **teen** και προέκυψε αυθόρμητα μέσα από συζήτηση στο διάλειμμα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

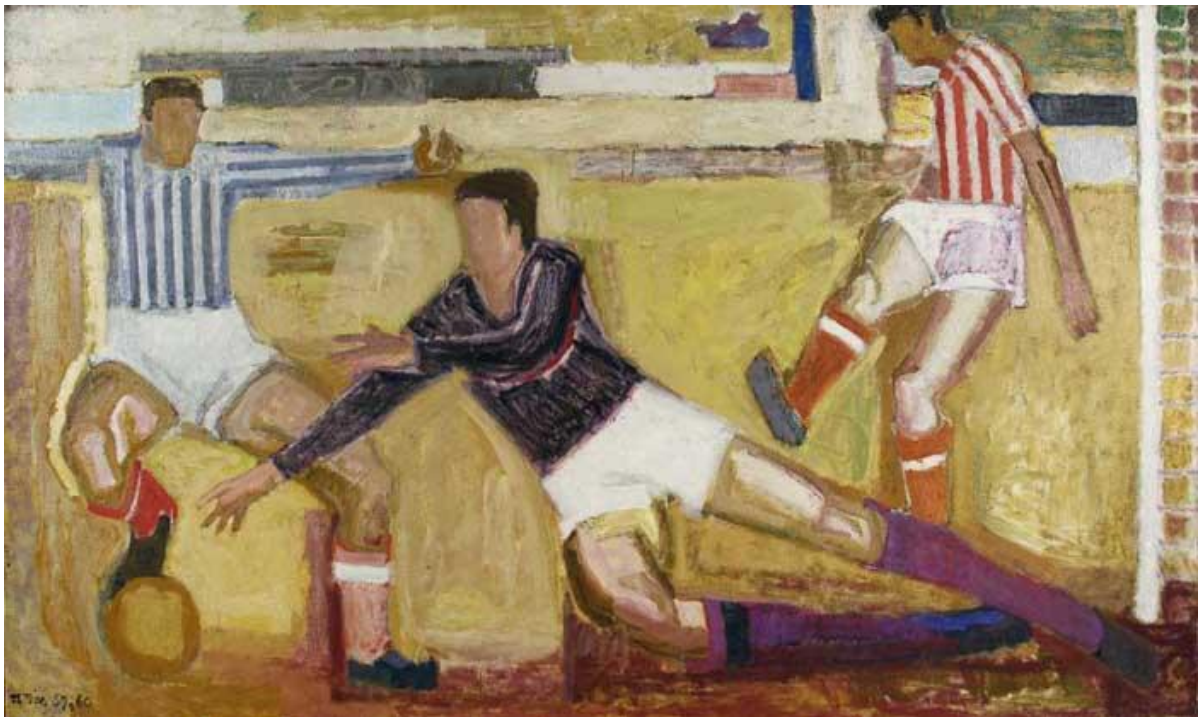
Ευχαριστούμε την Μαρία Φεργάδη για τη δημιουργία του εξώφυλλου.

«Η ΕΣΧΑΤΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ» Νίκος Χουλιάρας

Τη Δευτέρα 23 Ιανουαρίου 2023 οι μαθητές του τμήματος Β5 είχαμε την τιμή να δεχθούμε στη σχολική μας τάξη τον κ. Τσακρή Παναγιώτη, συνταξιούχο εκπαιδευτικό- φιλόλογο, αρθρογράφο, λογοτέχνη. Παρουσία και των άλλων φιλολόγων του σχολείου μας και φυσικά όλων των μαθητών της τάξης μας, ο κ. Τσακρής μας παρουσίασε το κείμενο «Η εσχάτη των ποινών» του Ν. Χουλιάρα που είναι ανθολογημένο στο βιβλίο Λογοτεχνίας της Β' τάξης. Ήταν ένα απολαυστικό δώρο, γιατί το μάθημα έγινε σε μία ευχάριστη ατμόσφαιρα και με ενορχηστρωτή τον κ. Τσακρή συμμετείχαμε στη μαθησιακή διαδικασία και ανταποκριθήκαμε επιτυχώς στα ερωτήματά του.

Στο διήγημα του Νίκου Χουλιάρα ο εννιάχρονος Δαμιανός Καράντζας, ντόπιος και φανατικός του γηπέδου, δεν μπορεί να παίξει στα «διεθνή» καλοκαιρινά ματς της Αντιπάρου. Μετά την ήττα της ελληνικής ομάδας βρίσκει όμως τρόπο να δείξει την αξία του και να πάρει την εκδίκηση του... Το κείμενο περιλαμβάνεται στη συλλογή διηγημάτων «Μια μέρα πριν δύο μέρες μετά» (1998).

Αναστασία Φούκη

Δημιουργική γραφή: Αλλάξτε το τέλος της ιστορίας

Οι μαθητές-τριες δημιουργούν και γράφουν το δικό τους τέλος της «Εσχάτης των Ποινών» Ακολουθούν οι εργασίες των μαθητών-τριών.

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Πουρνάρα Νόρα

Ο Δαμιανός Καράντζας πηδάει βιαστικά τη μάντρα και τρέχει αμέσως προς το σπίτι του. Φοράει την κίτρινη φανέλα των αντιπάλων. Ο στόχος του είναι σαφής: πρέπει να εκδικηθεί τους Έλληνες παίχτες που τον απέρριψαν και δεν του επέτρεψαν να παίξει μαζί τους

εναντίον της αντίπαλης ομάδας των Σουηδών στον αγώνα ποδοσφαίρου. Παίρνει την μπάλα και πηγαίνει στο γήπεδο όπου λίγες ώρες πριν ο αγώνας έφερε αποτέλεσμα ισόπαλο για τις δύο ομάδες, 6-6. Κάνει τα μαγικά του με την μπάλα, καθότι βιρτουόζος ο ίδιος στον χειρισμό της, και νιώθει πως το πλήθος από τις κερκίδες, που φαντάζεται πως παρακολουθεί τον αγώνα, τον χειροκροτά με ενθουσιασμό. Κατευθύνεται γοργά στο τέρμα των Ελλήνων και η κίτρινη φανέλα του ανεμίζει. Τόσο ορμητικός ο Δαμιανός... Κι ενώ βρίσκεται πλέον κοντά, έτοιμος να δώσει το σουτ της νίκης για τους Σουηδούς, κοντοστέκεται και αυθόρμητα,

πετάει από πάνω του την κίτρινη φανέλα του, την αγωνία του για εκδίκηση, στρέφει σώμα και μπάλα στην αντίθετη κατεύθυνση, προς το τέρμα των Σουηδών. Με τους δεξιότεχνικούς του ελιγμούς καταφέρνει να κρατήσει την μπάλα χωρίς να του την κλέψει κανείς άλλος παίχτης. Φτάνει στο τέρμα των αντιπάλων και χτυπάει με το δεξί του πόδι την μπάλα. Αυτή εκτοξεύεται στον αέρα και ... ναι! Είναι γκολ!

Ο Δαμιανός καταφέρνει την ποθητή νίκη για τους Έλληνες στο γήπεδο. Κάνει αυτό που έπρεπε για τους συμπατριώτες του, παρόλο που βίωσε την απόρριψη από αυτούς.

Φεύγει από το γήπεδο ευχαριστημένος για το κατόρθωμά του, ενώ το χειροκρότημα των θεατών του αγώνα ηχεί ακόμη στα αυτιά του.

Θεοδώρα Πανέτα

Ο μεγάλος δίσκος είχε ήδη βυθιστεί, είχε χαθεί από τον ορίζοντα και άρχισε να σκοτεινιάζει. Οι ομάδες με τον διαιτητή είχαν διαλέξει να συνεχιστεί την επόμενη μέρα το ματς. Ο Δαμιανός τότε έφυγε από το γήπεδο και κατευθύνθηκε προς το σπίτι του, ενώ το μυαλό του δούλευε πυρετωδώς για το πώς θα εκδικηθεί την ελληνική ομάδα που τον απέρριψε και δεν τον άφησε να αγωνιστεί στο γήπεδο μαζί της εναντίον της ομάδας των Σουηδών. Στη μέση της διαδρομής σταμάτησε, γιατί σκέφτηκε τον φίλο του. Είχε και εκείνος απορριφθεί, συνεπώς θα μπορούσαν να σκαρώσουν κάτι μαζί.

Συνάντησε τον φίλο του

« Πιστεύω πως πρέπει να εκδικηθούμε την ομάδα μας», είπε ο Δαμιανός.

«Δεν είναι σωστό αυτό, είναι η ομάδα μας, όπως πολύ σωστά είπες», απάντησε ο φίλος του.

«Εσύ τι προτείνεις, λοιπόν»;, συμπλήρωσε ο Δαμιανός.

Ο φίλος του τον κοίταξε στα μάτια και του είπε: « Γιατί, Δαμιανέ, δεν μπορείς να καταλάβεις ότι μας απέρριψαν επειδή ακόμη είμαστε μικροί σε ηλικία; Δεν έχουμε συμπληρώσει τα 15 μας χρόνια. Καταλαβαίνω ότι είσαι

πολύ καλός στο ποδόσφαιρο, όμως δεν μπορούν να παραβιάσουν τους κανόνες...»

Ο Δαμιανός κοίταξε σαστισμένος τον φίλο του, που μίλησε με τη φωνή της λογικής... Δε συμφωνούσε μαζί του, όμως δεν μπορούσε και να αγνοήσει την άποψή του. Γύρισε στο σπίτι του βαθιά προβληματισμένος. Ο θυμός του δεν είχε σιγάσει αλλά και τα λόγια του φίλου του ηχούσαν μέσα του ακατάπαυστα. Κλείστηκε στο δωμάτιό του. Έτσι, βυθίστηκε στις σκέψεις του, και η φράση «τα 15 μας χρόνια» αν στο μυαλό του. Έκλεισε τα μάτια του, αποκοιμήθηκε. Μια καινούργια μέρα επρόκειτο να ξημερώσει...

Χρήστος Σπηλιόπουλος

Ο μικρός Δαμιανός Καρατζάς ήταν έτοιμος, ντυμένος στα γαλάζια. Φορούσε καινούρια στολή και παπούτσια. Στα χέρια του κρατούσε την μπάλα και τη χτυπούσε στο έδαφος. Έτσι πήγαινε προς το γήπεδο, για να συναντήσει τους άλλους. Ο ήλιος έδυε. Το φως έπεφτε στο έδαφος και δημιουργούσε μεγάλες σκιές. Οι δύο ομάδες ήταν σχεδόν έτοιμες. Ο Δαμιανός παρουσιάστηκε, δηλώνοντας πως ήταν έτοιμος να αγωνιστεί. Προς απογοήτευσή του, εκείνοι τον έδιωξαν. Ο Δαμιανός πήρε την μπάλα του, και στο πρόσωπό του ο καθένας μπορούσε να διακρίνει μόνο λύπη. Πήγε στο σπίτι του και έβγαλε την μπλούζα με τα χρώματα της ομάδας του. Δεν ήξερε αν είχε θυμώσει ή αν είχε στεναχωρηθεί περισσότερο με αυτήν την ακύρωση από τους συντοπίτες του. Στο μεταξύ ο αγώνας είχε αρχίσει, τα πρώτα γκολ έμπαιναν και στα δύο τέρματα ασταμάτητα, καθώς μια έκαναν λάθη οι Έλληνες και μία οι αντίπαλοι. Ενώ ο ήλιος χανόταν τελείως και το σκοτάδι πύκνωνε, οι δύο ομάδες ήταν κουρασμένες αλλά δεν το έβαζαν κάτω. Και όσο το παιχνίδι συνεχιζόταν ένας από τους παίκτες της αντίπαλης ομάδας τραυμάτισε έναν από τους παίκτες των Ελλήνων σοβαρά, τόσο που δεν μπορούσε να συνεχίσει. Η ομάδα των Ελλήνων δεν είχε προετοιμαστεί γι' αυτό το σενάριο οπότε δεν είχαν αναπληρωματικό. Ενώ το παιχνίδι θα αναβαλλόταν, ο φίλος του Δαμιανού που παρακολουθούσε από την κερκίδα του γηπέδου πήγε στην ελληνική ομάδα και τους πρότεινε να καλέσουν τον Δαμιανό να παίξει. Η ομάδα των Ελλήνων, αν και διστακτικά, συμβιβάστηκε. Όταν ο φίλος του Δαμιανού έφτασε στο σπίτι του, ακόμα ο Δαμιανός ήταν κλεισμένος στο δωμάτιό του και σκεφτόταν ό,τι είχε γίνει. Αφού ο φίλος του του εξήγησε τι είχε συμβεί ο Δαμιανός αρχικά αρνήθηκε να πάει. Ο φίλος του με κατεβασμένο το κεφάλι έφευγε λέγοντας στον Δαμιανό ότι ήταν η ευκαιρία του να αποδείξει τι αξίζει. Ο Δαμιανός αμέσως σηκώθηκε, φόρεσε την μπλούζα με τα χρώματα της ομάδας του, τα καινούργια του παπούτσια και άρχισε να τρέχει για να φτάσει στο γήπεδο. Στον δρόμο το μόνο που ακουγόταν ήταν τα βήματα του. Η θάλασσα είχε ηρεμήσει και το απογευματινό αεράκι είχε πια κοπάσει τελείως. Ο Δαμιανός έτρεχε μέχρι που έφτασε στο γήπεδο λίγο πριν το ματς αναβληθεί. Η ομάδα τον υποδέχτηκε, δεν είχε και άλλη επιλογή. Το παιχνίδι συνεχίστηκε, η ώρα είχε περάσει και οι γρύλοι που βγαίνουν κάθε βράδυ του καλοκαιριού είχαν αρχίσει να ακούγονται. Η μπάλα τότε έπεσε στα πόδια του Δαμιανού Καρατζά. Εκείνος με τακτική έφτασε στο τέρμα έχοντας μπροστά του δύο αντιπάλους. Αν έμπαινε αυτό το γκολ, το παιχνίδι θα τελείωνε με νικήτρια την ομάδα των Ελλήνων. Ο Δαμιανός στόχευσε, πήρε μια ανάσα και κλότσησε την μπάλα. Δευτερόλεπτα μετά ο πάγκος των Ελλήνων ήταν όρθιος και πανηγύριζε την νίκη, ενώ ο Δαμιανός έγινε ο ήρωάς τους!

Κατερίνα Τσιμούρτου

Ο φωτεινός δίσκος είχε βυθιστεί από ώρα κάτω από το βαθύ μπλε της θάλασσας αφήνοντας το σκοτάδι να αναλάβει. Οι ομάδες Ελλήνων και Σουηδών αποφάσισαν να συνεχιστεί την επόμενη μέρα το παιχνίδι και όταν ο Δαμιανός το άκουσε αυτό, αμέσως έτρεξε πίσω στο σπίτι του. Η απόρριψη από την ελληνική ομάδα της συμμετοχής του στο παιχνίδι τον απογοήτευσε, τον στενοχώρησε, τον πίκρανε. Γι' αυτό είχε αποφασίσει να πάρει την εκδίκησή του.

Έβγαλε την μπλε φανέλα της ελληνικής ομάδας και φόρεσε μία κίτρινη, τη φανέλα δηλαδή με την οποία έπαιξαν οι αντίπαλοι, οι Σουηδοί. Πήρε την

μπάλα του, όμως η βαριά φωνή του παππού του τον σταμάτησε, όταν ήταν έτοιμος να κλείσει πίσω του την πόρτα.

- Που πας τέτοια ώρα Δαμιανέ;

- Στο γήπεδο να παίξω μπάλα

- Μα, το ματς τελείωσε. Μόνος σου θα πας να παίξεις; Πού είναι η μπλε σου φανέλα; Εσύ ποτέ δεν την αποχωρίζεσαι. Γιατί φοράς κίτρινη;

Ο μικρός Δαμιανός άφησε την μπάλα του κάτω και προχώρησε προς το μέρος του παππού του. Χώθηκε στην ζεστή αγκαλιά του

και ξεκίνησε να λέει τα παράπονά του.

- Με πρόδωσαν οι Έλληνες, με έδιωξαν! Γι' αυτό, θα πάρω το αίμα μου πίσω!

- Μάλιστα, ώστε έτσι οι Έλληνες...

- Ναι!

Ο παππούς κάθισε στον καναπέ και έκανε νόημα στην μικροσκοπική μορφή απέναντί του να πλησιάσει, αλλά εκείνος αρνήθηκε. Άλλωστε "θα έχανε τον αγώνα".

- Βρε έλα εδώ και θα πας μετά στον ... «αγώνα» .

Ο Δαμιανός υποχώρησε και πλησίασε τον παππού του βολεύοντας τον εαυτό του στα πόδια του.

- Θυμάσαι εκείνο το χαρτονόμισμα των πέντε ευρώ που σου έδωσα;

Ο μικρός Δαμιανός άφησε την μπάλα του κάτω και προχώρησε προς το μέρος του παππού του. Χώθηκε στην ζεστή αγκαλιά του και ξεκίνησε να λέει τα παράπονά του.

- Με πρόδωσαν οι Έλληνες, με έδιωξαν! Γι'αυτό, θα πάρω το αίμα μου πίσω!

- Μάλιστα, ώστε έτσι οι Έλληνες...

- Ναι!

Ο παππούς κάθισε στον καναπέ και έκανε νόημα στην μικροσκοπική μορφή απέναντί του να πλησιάσει, αλλά εκείνος αρνήθηκε. Άλλωστε "θα έχανε τον αγώνα".

- Βρε έλα εδώ και θα πας μετά στον ... «αγώνα» .

- Ο Δαμιανός υποχώρησε και πλησίασε τον παππού του βολεύοντας τον εαυτό του στα πόδια του.

- - Θυμάσαι εκείνο το χαρτονόμισμα των πέντε ευρώ που σου έδωσα;

- - Ναι εδώ το έχω, είπε και τοποθέτησε το χαρτονόμισμα στο χέρι του παππού του.

- - Για πες μου λοιπόν τώρα: Τι μπορείς να κάνεις με αυτό;

- - Να αγοράσω κάτι που χρειάζομαι.

- Πολύ σωστά, μικρέ μου! Εκείνη τη στιγμή ο παππούς τσαλάκωσε το χαρτονόμισμα και ξαναρώτησε τον πληγωμένο εγγονό του: "Τώρα τι είναι αυτό, τι μπορείς να κάνεις με αυτό";

- - Παραμένει ένα χαρτονόμισμα των πέντε ευρώ, τσαλακωμένο βέβαια...

- - Μάλιστα.

- Ο παππούς ξετύλιξε το χαρτονόμισμα στα χέρια του και το επανέφερε στο αρχικό του σχήμα. Ύστερα έθεσε και πάλι την ίδια ερώτηση στον εγγονό του και πήρε την ίδια απάντηση.

- - Και τώρα Δαμιανέ να σε ρωτήσω: Αυτό το χαρτονόμισμα είτε στην αρχική του κατάσταση είτε τώρα, άλλαξε στην αξία του;

- - Όχι...

- - Κι εσύ λοιπόν που σε «τσαλάκωσαν» οι συντοπίτες μας απορρίπτοντάς σε από τον αγώνα, έχασες την αξία σου; Δεν εξακολουθείς να είσαι ο Δαμιανός, ο άσος στο ποδόσφαιρο, που ίσως, λέω ίσως, επειδή είσαι ακόμη μικρός, δεν τους επιτρέπεται να σε εντάξουν σε τέτοιους αγώνες, επίσημους;

- Ο Δαμιανός τα έχασε! Ο παππούς του- σοφός από τις εμπειρίες της ζωής- τον προβλημάτισε βαθιά. "Παρότι με έδιωξαν, εγώ δεν έχασα το πάθος μου για το ποδόσφαιρο ούτε την αξία μου. Θα συνεχίσω να παίζω", σκέφτηκε. Φίλησε τον παππού του, ήταν φιλί ευγνωμοσύνης! Ήσυχος, γύρισε στο δωμάτιό του και αποκοιμήθηκε...

Αναστασία Φούκη

Ισότητα των φύλων

Ανδρονίκη Δούναβη

Ισότητα των φύλων

Ως ισότητα των φύλων, ορίζουμε την κατάσταση της ίσης ευκολίας πρόσβασης σε πόρους και ευκαιρίες ανεξαρτήτως φύλου, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής συμμετοχής της λήψης αποφάσεων και της ίσης αντιμετώπισης από τον νόμο. Σύμφωνα με τη Unicef, ως ισότητα ορίζεται Η απόλαυση ίσων δικαιωμάτων και ίσης μεταχείρισης από άνδρες, γυναίκες, αγόρια και κορίτσια σε όλες τις πτυχές της ζωής.

Η ισότητα των φύλων είναι κάτι περισσότερο από ίσα δικαιώματα, συνδέεται στενά με τα δικαιώματα των γυναικών και συχνά απαιτεί μεταρρυθμίσεις. Από το 2017, το παγκόσμιο κίνημα για την ισότητα των φύλων δεν έχει ενσωματώσει την πρόταση των φύλων εκτός από τις γυναίκες και τους άνδρες ή τις ταυτότητες φύλου εκτός του δυαδικού φύλου.

Σε παγκόσμια κλίμακα, η επίτευξη της ισότητας των φύλων απαιτεί επίσης την εξάλειψη επιβλαβών πρακτικών κατά των γυναικών και των κοριτσιών, συμπεριλαμβανομένης της σωματεμπορίας, της γυναικοκτονίας, του μισθολογικού χάσματος μεταξύ των φύλων και άλλων τακτικών καταπίεσης.

Η ισότητα των φύλων θέλει μία κοινωνία όπου άντρες και γυναίκες μοιράζονται εξίσου αγαθά, υποχρεώσεις και δικαιώματα σε όλους τους τομείς: στην εργασία, στην πολιτική, στην ηγεσία, στον ελεύθερο χρόνο, στην φροντίδα, στην οικογένεια και στην προσωπική ζωή.

Ανδρονίκη Δούναβη

Επάγγελμα: Στρατιωτικός και ειδικότερα στην πολεμική αεροπορία ως πιλότος

Στα πλαίσια του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού πήραμε συνέντευξη από τον ταξίαρχο ε.α. ιπτάμενο κο Κρασσά Μάμα.

Πότε αποφασίσατε πως θα γίνετε αεροπόρος κύριε Κρασσά;

«Σε νηπιακή ηλικία, είπα στον πατέρα μου ότι θα γίνω αεροπόρος. Πέρασαν πάνω από το κεφάλι μας, σε χαμηλό ύψος δύο F 104 μαχητικά εκείνης της εποχής και σείστηκε η γη. Ρώτησα «μπαμπά τι είναι αυτά;», μου είπε «πολεμικά αεροπλάνα, μέσα υπάρχουν Έλληνες, αεροπόροι και υπερασπίζονται τους ουρανούς της πατρίδας μας»! Τα κοίταξα που απομακρυνόντουσαν, γύρισα προς τον πατέρα μου και του έδωσα τη σφυρηλατημένη απάντηση η οποία δεν άλλαξε ποτέ «μπαμπά, εγώ όταν μεγαλώσω θα γίνω αεροπόρος». Αποφοίτησα από τη Σχολή Ικάρων. Τη λέμε Σχολή Ικάρων, αλλά είναι το Τμήμα Εφαρμοσμένης Αεροδιαστημικής της Ελλάδος. Βγάζει καθηγητές της αεροδιαστημικής γιατί για να πιλοτάρετε τα σύγχρονα μαχητικά αεροπλάνα, τα οποία είναι διαστημόπλοια στην κυριολεξία και οι συνθήκες είναι πλέον απίστευτες, με ταχύτητες μιάμιση φορά πιο γρήγορα από τη σφαίρα του όπλου, τα ύψη είναι γιγαντιαία.

Βγαίνεις στη στρατόσφαιρα και βλέπεις τη Γη στρογγυλή και την Πελοπόννησο σαν το χέρι μου και βέβαια δεν προσορίζεσαι μόνο να πετάς, αλλά με αυτές τις ικανότητες να υπερασπίζεσαι και να πολεμήσεις, αν χρειαστεί, γιατί είσαι στην Πολεμική Αεροπορία και όχι στην πολιτική Αεροπορία. Παρότι είμαι πτυχιούχος και της Πολιτικής Αεροπορίας, δεν θέλησα να ασκήσω το επάγγελμα του πιλότου αερογραμμών γιατί ήμουν «υπερασπιστής», δεν ήθελα να είμαι οδηγός «λεωφορείου». Πώς να στο εξηγήσω. Άγιο το επάγγελμα για όσους το κάνουν, αεροπλάνα είναι και τα δύο, αλλά είναι σαν να συγκρίνεις τη Formula 1 με ένα λεωφορείο».

Το επάγγελμα του πιλότου στην Π.Α. είναι πολύ επικίνδυνο. Υπό ποιες προϋποθέσεις ένας άνθρωπος ρισκάρει τη ζωή του, κάθε μέρα;

Έψαξα βαθιά μέσα μου και κατέληξα ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο ένας άνθρωπος μπορεί να ρισκάρει τη ζωή του, είναι γιατί αγαπάει κάποιους άλλους. Και ρισκάρει αυτός για να σώσει άλλους. Αγαπάει αυτούς και την Ελλάδα. Και δεν μισούμε τον εχθρό!

Δεν μισείτε τον «εχθρό»;

Όχι. Κανένα μίσος προς τους συναδέλφους μου άλλων χωρών. Όμως τους έχουμε ενημερώσει σε κάποια φόρουμ που έχουμε βρεθεί, ότι από εμάς δεν θα περάσουν. Το καλύτερο που μπορεί να πετύχουν είναι να σκοτωθούμε και οι δυο στη γραμμή της μάχης. Αλλά ένα είναι σίγουρο: στην Ελλάδα δεν θα μπούνε.

Ποια ήταν η πιο δύσκολη δικιά σας στιγμή που θυμάστε;

Τη δεκαετία του '80 μέσα σε 17 ημέρες πραγματοποιήσαμε περισσότερες από 220 ώρες πυρόσβεσης, περίπου 13 ώρες πτήσης κάθε μέρα. Από την αεροπορική βάση της Ανδραβίδας πήραμε αρχικά εντολή να σηκώσουμε το Καναντέρ και να πάμε σε πυρκαγιά στη Ρόδο, όπου τελικά μείναμε για επτά ημέρες, έχοντας μόνο τη στολή μας και ένα ζευγάρι αρβύλες. Στη συνέχεια, η εντολή ήταν να πάμε σε μεγάλη φωτιά που έκαιγε τη Χίο. Έπειτα από επτά ημέρες στο νησί κι αφού η φωτιά είχε σβήσει, επιστρέψαμε στη βάση, όταν στη μέση του Αιγαίου ενημερωθήκαμε για φωτιά στο Πήλιο, όπου και κατευθυνθήκαμε. Φτάσαμε στη βάση μας ύστερα από συνολικά 17 ημέρες

Τι ανθρώπους αναζητά ο στρατός, τι πρέπει να γνωρίζει ένας νέος/ νέα που θέλει να ακολουθήσει στρατιωτική καριέρα;

Η βασική αρχή όλων των στρατιωτικών σχολών είναι η αγάπη για την πατρίδα, και η αποφασιστικότητα να θυσιάσεις ακόμα και την ίδια την ζωή σου για αυτή. Οι άνθρωποι που αναζητά ο στρατός οφείλουν να διαθέτουν την φιλοδοξία να ηγηθούν και να έχουν θάρρος, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν τις διάφορες καταστάσεις που προκύπτουν σε αυτό τον κλάδο. Πολύ βασικό είναι επίσης να έχουν το αίσθημα ευθύνης και να διαθέτουν αυτοπειθαρχία

Γιατί τελικά να επιλέξεις το επάγγελμα του στρατιωτικού;

Κατά κύριο λόγο για να επιλέξει κάποιος το επάγγελμα του στρατιωτικού θα πρέπει να **αγαπά την πατρίδα**. Ο στρατός είναι ένα οργανωμένο και δομημένο σύστημα, το οποίο απαιτεί υπευθυνότητα. Εκείνοι που θα επιλέξουν να ενταχθούν στις στρατιωτικές σχολές και τελικά να υιοθετήσουν το συγκεκριμένο επάγγελμα, πρέπει να είναι σίγουροι ότι θα ανταπεξέλθουν στο **απαιτητικό περιβάλλον πειθαρχίας**.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι ο στρατός δεν κάνει **διακρίσεις**, καθώς, φυσικά, μπορεί και μια **γυναίκα** να επιλέξει το επάγγελμα αυτό και να έχει ισότιμη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη, όπως και οι άνδρες. Επίσης, υπάρχει ισότιμη αντιμετώπιση ως προς τη διευκόλυνση των επαγγελματικών και οικογενειακών υποχρεώσεων και των δυο φύλων.

Άλλος ένας λόγος για να επιλέξεις το επάγγελμα του στρατιωτικού συνιστά το γεγονός πως αποκτάς **καλή επαγγελματική αποκατάσταση, με καλή**

μισθολογική εξέλιξη και ευκαιρίες για εκπαιδεύσεις και μετεκπαιδεύσεις. Οι σπουδαστές των στρατιωτικών σχολών αμείβονται από την πρώτη μέρα φοίτησης στη σχολή. Ο Στρατός παρέχει μέριμνα στα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων όπως η διαμονή, η υγειονομική κάλυψη, αλλά και μέριμνα για την οικογένεια (Παραθερισμός, Βρεφονηπιακοί Σταθμοί, Παραθερισμός Τέκνων Στρατιωτικών και Αποκατάστασης Απωλειών Υγείας), ώστε να διευκολύνει τα στελέχη και τις οικογένειές τους.

Υπάρχουν δυσκολίες στο επάγγελμα του στρατιωτικού;

Εκτός από τα προαναφερθέντα πλεονεκτήματα, υπάρχουν και αρκετές δυσκολίες στο επάγγελμα του στρατιωτικού (όπως σε κάθε επάγγελμα άλλωστε). Αρχικά, το επάγγελμα του στρατιωτικού είναι ένα αρκετά αγχωτικό επάγγελμα επειδή, οφείλεις να είσαι διαρκώς σε ετοιμότητα. Οποιαδήποτε ώρα και στιγμή, μέρα ή νύχτα, καθημερινή ή αργία, το τηλέφωνο μπορεί να χτυπήσει και να σε καλεί σε υπηρεσία. Επιπλέον, οι ιπτάμενοι της ΠΑ καλούνται ανά τακτά χρονικά διαστήματα να εκτελούν υπηρεσίες ετοιμότητας σε απομακρυσμένες περιοχές όπου εδρεύουν οι συγκεκριμένες μονάδες ετοιμότητας (πχ Σκύρος, Λήμνος, Ηράκλειο κλπ), οι οποίες διαρκούν μία εβδομάδα. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα στελέχη μπορεί να κληθούν να εκτελέσουν τέτοιου είδους υπηρεσίες ακόμα και κατά τη διάρκεια εορταστικών περιόδων (πχ Χριστούγεννα, Πάσχα, 15Αύγουστος κλπ).

Πώς μπορεί ένας νέος να σταδιοδρομήσει ως αξιωματικός στις Ένοπλες Δυνάμεις, και τι αφορά η στρατιωτική και ακαδημαϊκή εκπαίδευση;

Ένας νέος ο οποίος επιθυμεί να σταδιοδρομήσει ως αξιωματικός στις Ένοπλες Δυνάμεις, έχει να διαλέξει ανάμεσα σε τρία σώματα: Στρατό Ήθρας, Πολεμική Αεροπορία και Πολεμικό Ναυτικό. Τα τρία αυτά σώματα, έχουν και τις αντίστοιχες παραγωγικές σχολές αξιωματικών: τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων ο Στρατός Ήθρας, τη Σχολή Ικάρων η Πολεμική αεροπορία, και τη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων το Πολεμικό Ναυτικό. Όλες οι σχολές είναι τεταρτοετούς φοίτησης, ενώ κάποιος σπουδαστής μπορεί να ολοκληρώσει τον κύκλο σπουδών του μέχρι τα 5 έτη. Καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών τους, οι φοιτητές διαμένουν και σιτίζονται εντός της Σχολής δωρεάν και όλα τα έξοδα σίτισης, στέγασης, φοίτησης, ένδυσης, εκπαίδευσης, κλπ επιβαρύνουν το δημόσιο. Επίσης, λαμβάνουν ένα μηνιαίο οικονομικό βοήθημα. Όμως, έχουν το μειονέκτημα της εξόδου από τη Σχολή μόνο τα Σαββατοκύριακα (οι πρωτοετείς) και τις Τετάρτες (από το μεσημέρι έως το βράδυ) οι λοιποί σπουδαστές.

Σε αυτές τις σχολές, εισάγονται μόνο μαθητές από Γενικά Λύκεια, οι οποίοι έχουν γράψει την κατάλληλη βάση εισαγωγής. Επίσης, θα αποτελέσει παράλειψη αν δεν αναφερθώ στο γεγονός ότι οι υποψήφιοι σπουδαστές, υποβάλλονται σε αθλητικές και ψυχομετρικές δοκιμασίες, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί η άρτια σωματική και ψυχική υγεία τους για μία στρατιωτική σταδιοδρομία. Αφού έχουν ολοκληρώσει με επιτυχία τις ανωτέρω διαδικασίες, γύρω στον Σεπτέμβριο κατατάσσονται στη Σχολή, όπου και ξεκινάει η Βασική Στρατιωτική εκπαίδευση, διάρκειας τεσσάρων (4) εβδομάδων. Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου της εκπαίδευσης, οι δόκιμοι σπουδαστές παραμένουν εντός της Σχολής, και δεν έχουν το δικαίωμα να επικοινωνούν με τους συγγενείς και φίλους τους. Η στρατιωτική εκπαίδευση συμβάλλει στην καλλιέργεια των στρατιωτικών αρετών και αγωγής, ώστε να καταστήσει κάποιον άριστο μαχητή και ηγήτορα. Η στρατιωτική εκπαίδευση πραγματοποιείται σε 3 περιόδους: Τη φθινοπωρινή εκπαίδευση (Σεπτέμβριος), τη χειμερινή εκπαίδευση (Φεβρουάριος) και τη θερινή εκπαίδευση (Ιούλιος). Μόλις ολοκληρώνεται αυτό το στάδιο, αρχίζει και η Ακαδημαϊκή Εκπαίδευση η οποία καλύπτει ένα ευρύ φάσμα επιστημών (Επιστήμη Η/Υ, Μαθηματικά, Φυσικά, Χημεία, Αεροναυπηγική, Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Αγγλικά και άλλες ξένες γλώσσες.)

Με την ολοκλήρωση του κύκλου σπουδών τους, οι νέοι αξιωματικοί ονομάζονται Ανθυπολοχαγοί στον Στρατό Ξηράς, Ανθυποσμηναγοί στην Πολεμική Αεροπορία, και Σημαιοφόροι στο Πολεμικό Ναυτικό, και υποχρεούνται να παραμείνουν στο στράτευμα μέχρι οχτώ (8) έτη.

Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους, οι αξιωματικοί μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε κάποιο πανεπιστήμιο;

Μόλις ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, τα νέα στελέχη υποχρεούνται να ολοκληρώσουν με επιτυχία κάποια σχολεία μετεκπαίδευσης ούτως ώστε να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο καταρτισμένοι στο αντικείμενό τους. Μόλις ολοκληρωθεί και αυτός ο κύκλος εκπαίδευσης, οι αξιωματικοί έχουν τη δυνατότητα να εισαχθούν σε όποια σχολή επιθυμούν, μέσω της διαδικασίας των κατατακτηρίων εξετάσεων, μιας και το πτυχίο τους είναι ισάξιο με αυτό των αποφοίτων των ΑΕΙ.

Πάνω απ' όλα όμως, ο στρατός είναι η επιλογή να υπερασπίζεται κανείς την πατρίδα με υπερηφάνεια, λεβεντιά, χαμόγελο, υψηλό ηθικό, αισιοδοξία και πάνω από όλα πίστη.

Ευχαριστούμε πολύ κε Κρασά για την πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη !!!

Καταστροφή των θαλασσών μας

Παυλίνα Παπαδαντωνάκη

Μια βιωματική προσέγγιση στο μάθημα της Οικιακής Οικονομίας

Στα πλαίσια του μαθήματος της οικιακής οικονομίας πήραμε το πρωινό μας στο σχολείο μαζί με τους μαθητές και σχολιάσαμε την σπουδαιότητα του πρώτου γεύματος της ημέρας στη διατροφή μας.

Στην αρχή λοιπόν της ημέρας ενός μαθητή-τριας, και πριν ξεκινήσει ακόμα μια μέρα ακόμα γεμάτη τρέξιμο, διάβασμα, υποχρεώσεις πνευματικές και σωματικές και δραστηριότητες είναι σημαντικό να προμηθεύσει τον οργανισμό του-ης με όλα τα απαραίτητα θρεπτικά συστατικά που θα τον-ην «κρατήσουν» μέχρι το επόμενο γεύμα που είναι το μεσημέρι.

Η σημασία του πρωινού στις μαθητικές επιδόσεις είναι πολύ σημαντική. Σύμφωνα με μελέτες τα παιδιά που καταναλώνουν συστηματικά πρωινό είχαν μεγαλύτερη ικανότητα συγκέντρωσης, καλύτερη οπτική απομνημόνευση, καθώς και καλύτερη ικανότητα εκμάθησης και επίλυσης προβλημάτων. Επίσης το πρωινό, συνδέεται με χαμηλά επίπεδα άγχους και υπερέντασης, ενώ μειώνει την κόπωση και την υπνηλία κατά την διάρκεια της ημέρας.

Υπεύθυνη καθηγήτρια Στόκα Ρίτσα

Αλλοτριώση από το χρήμα

Παυλίνα Παπαδαντωνάκη

Τριήμερη εκδρομή

Λίγους μήνες πριν την εκπνοή της τρέχουσας σχολικής χρονιάς, εμείς οι μαθητές της Γ' τάξης του σχολείου μας, συνοδεία ομάδας καθηγητών, υλοποιήσαμε την τριήμερη απόδρασή μας στην περιοχή Βόλος- Πήλιο. 19 Μάρτη η αναχώρησή μας, 21 Μάρτη 2023 η επιστροφή μας. Ήταν μία εκδρομή εκπαιδευτικού αλλά και ψυχαγωγικού χαρακτήρα. Για τρεις ημέρες ρουφήξαμε με όλες τις αισθήσεις μας την απaráμιλλης ομορφιάς φύση της περιοχής, επισκεφθήκαμε χώρους ενδιαφέροντος στους οποίους και ξεναγηθήκαμε, όπως τις Θερμοπύλες, στην αυγή του ταξιδιού μας, τους προϊστορικούς οικισμούς – πρώτους σε όλη την Ευρώπη- Σέσκλο και Διμήνι, το εργοστάσιο Πλινθοκεραμοποιίας Τσαλαπάτα, το Αρχαιολογικό Μουσείο Βόλου, το Μουσείο του Θεόφιλου, το χωριό Μηλιές, τη Μακρυνίτσα- «το μπαλκόνι του Πηλίου», όπως εύστοχα έχει χαρακτηριστεί, την Πορταριά. Όμως δεν αμελήσαμε και τη διασκέδασή μας. Χορέψαμε, τραγουδήσαμε. Αδράξαμε έτσι την ευκαιρία, απολαύσαμε την εμπειρία του ομαδικού ταξιδιού μαζί με τους συνοδούς καθηγητές μας, και γίναμε όλοι μία παρέα αχτύπητη!

Όπως κάθε τι που αξίζει στη ζωή, έτσι και ένα ωραίο ταξίδι είναι έργο τέχνης, είναι δημιουργία. Η εκδρομή μας άξιζε, πέτυχε και μας άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις! Γιατί συνεργαστήκαμε και προπάντων είχαμε πολύ καλή διάθεση!

Περιβάλλον ή μόλυνση; Η επιλογή είναι δική μας

Ηλιάννα Γεωργίου

Χριστίνα Φλαμπούρη

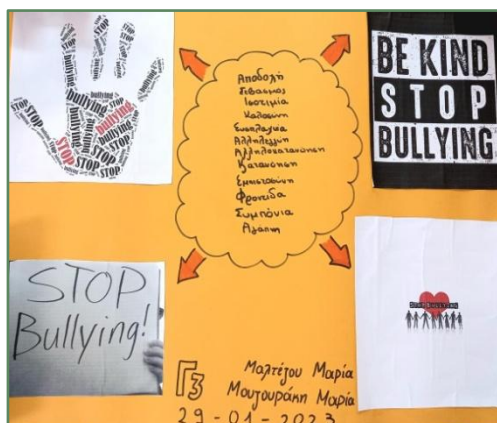
Η Χριστίνα Φλαμπούρη, η πρώτη Ελληνίδα που κατάφερε να ανέβει όχι μόνο στο Έβερεστ, αλλά και στις 7 ψηλότερες κορυφές του κόσμου, σε όλες τις ηπείρους, επισκέφθηκε τη Δευτέρα 27 Μαρτίου το σχολείο μας!!! Μίλησε στους μαθητές της Γ τάξης για την προσωπική της περιπέτεια και μοιράστηκε μαζί τους τις σκέψεις, τους φόβους, τις αμφιβολίες που είχε πριν και κατά τη διάρκεια του σπουδαίου ταξιδιού της, αλλά κυρίως για τις αξίες που μας βοηθούν να γίνουμε η καλύτερη εκδοχή του εαυτού μας! Μέσα από την προσωπική της ιστορία, κατάφερε να αναδείξει στα παιδιά τη σημασία που έχουν οι στόχοι που θέτουμε και πώς εστιάζοντας στην κάθε στιγμή και πετυχαίνοντας μικρότερους στόχους, μπορούμε σιγά σιγά να φτάσουμε, ο καθένας στη δική του κορυφή, να πραγματοποιήσουμε τους δικούς μας στόχους και να κάνουμε αληθινά τα δικά μας όνειρα!

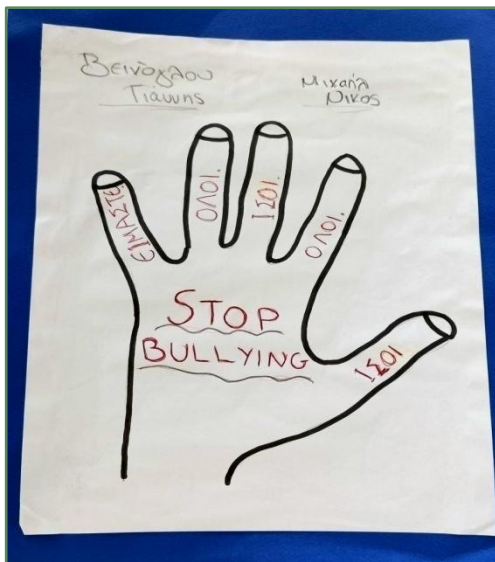
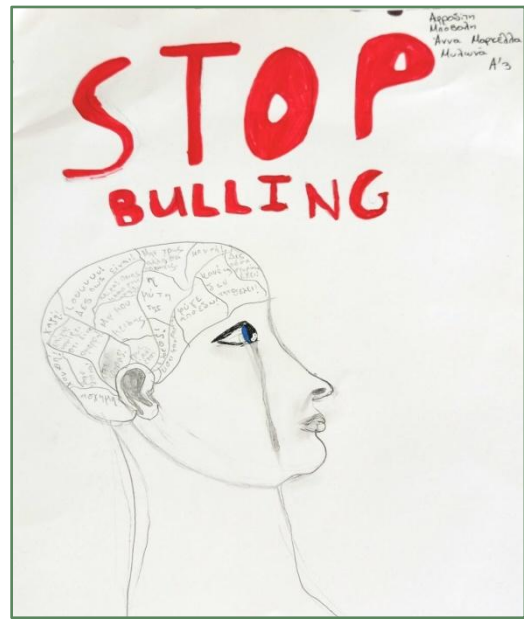
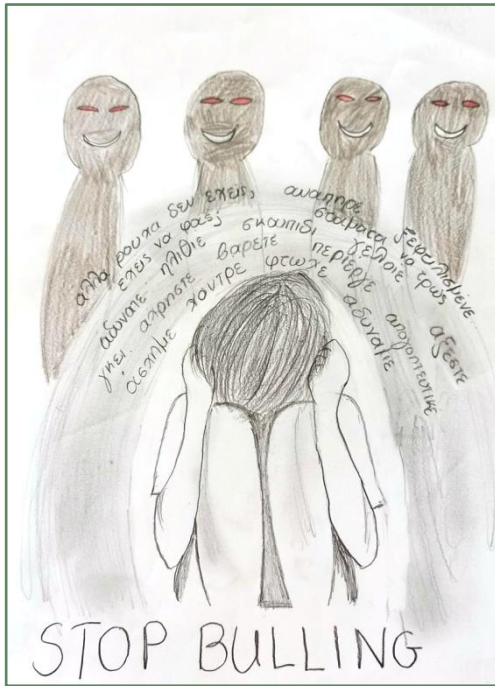
Ευχαριστούμε Χριστίνα γιατί αποτελείς έμπνευση για τα νέα παιδιά!!!

Δράση κατά του σχολικού εκφοβισμού

Υπεύθυνες καθηγήτριες: Τζερεφού Αθηνά, Τρομπούκη Παρθενία, Παύλου Μαριάννα, Αλεξοπούλου Έλενα, Δοδού Εριφύλη

Σχολικό Πρωτάθλημα Στίβου

Την Τετάρτη 10 Μαΐου πραγματοποιήθηκε το Σχολικό Πρωτάθλημα Στίβου της Γ' Δευτεροβάθμιας Διεύθυνσης Αθήνας μετά από πολλά χρόνια που είχε σταματήσει για τα Γυμνάσια. Το σχολείο μας συμμετείχε τους αγώνες με 17 μαθητές και μαθήτριες. Η μεταφορά μας στο ΔΑΚ Αιγάλεω, όπου διεξήχθησαν οι αγώνες, έγινε με ιδιωτικό λεωφορείο χάρη στη βοήθεια του Συλλόγου Γονέων του σχολείου μας. Συνοδοί ήταν οι καθηγήτριες Φυσικής Αγωγής του σχολείου μας κα Μαριδάκη και κα Χαμτζίδου. Στους αγώνες είχαμε αξιόλογες διακρίσεις, παρ' ότι κάποιοι από τους μαθητές/τριες δεν είναι αθλητές στίβου και κάποιοι απ' αυτούς μάλιστα δεν είχαν νωρίτερα καμία επαφή με τα συγκεκριμένα αγωνίσματα, στα οποία αγωνίστηκαν και έλαβαν αξιοσημείωτες διακρίσεις!

Συγκεκριμένα πετύχαμε:

- την 1η θέση στη σφαιροβολία κοριτσιών με την Καρανάσιου Βάσια
- την 2η θέση στα 1000 μέτρα κοριτσιών με την Παυλίδη Ελένη και
- την 2η και 3η θέση στα άλμα σε μήκος κοριτσιών με τις Νίκα Ιωάννα και Αρμάου Καλλιόπη
- Ο Στέλιος Κοκώνης ήταν στους 6 πρώτους στο Άλμα σε μήκος αγοριών, αλλά δεν προκρίθηκε.
- Επίσης η Χούσου Χριστίνα ήταν στις 6 πρώτες στη σφαιροβολία κοριτσιών, αλλά δεν προκρίθηκε.

Σπουδαία εμπειρία για όλα τα παιδιά!!!

Μακάρι να συνεχιστεί η προσπάθεια, ώστε να ξαναυπάρξουν σχολικά πρωταθλήματα για όλα τα αθλήματα για τα Γυμνάσια, μιας που είχαν σταματήσει με την έναρξη της οικονομικής κρίσης. Μέσα από τέτοιου είδους εμπειρίες, δημιουργείται η ευκαιρία να αγωνίζονται από κοινού οι μαθητές μας και να συσφίγγουν τους δεσμούς τους, αλλά και να δίνεται η ευκαιρία σε μαθητές που δεν είναι αθλητές, να ανακαλύψουν την οποία κλίση τους!!!

Συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά μας για την προσπάθεια που κατέβαλαν καθώς και στα 4 παιδιά μας για τις σπουδαίες νίκες τους!

Πριγκίπισσα

Κωνσταντίνος Καστρινάκης

Αρνήτρια πρώτης ώρας

Κάθε μέρα που ξυπνώ,
ξέρω πως θα βαρεθώ
σπίτι, σχολείο και πάλι επιστροφή,
άλλη μία μέρα τόσο βαρετή!!

Την πρώτη ώρα φτάνω τρέχοντας και εγώ,
και μπαίνω μες στη τάξη
αθόρυβα θαρρώ.

Το βλέμμα του καθηγητή μου δεν το προσπερνώ
«τι ώρα είναι αυτή;»
στα αυτιά μου αντηχεί

Κι εγώ η νυσταγμένη ίσα που απαντώ
«άργησα να ξυπνήσω και να ντυθώ»
«όλες τα ίδια λέτε», εκείνος μουρμουρά
«να μην το ξανακάνεις αν θες να τα πάμε καλά»

Κι εγώ που μόνο νυστάζω και θέλω να κοιμηθώ
«καλά» του λέω «εντάξει» χωρίς να το σκεφτώ.

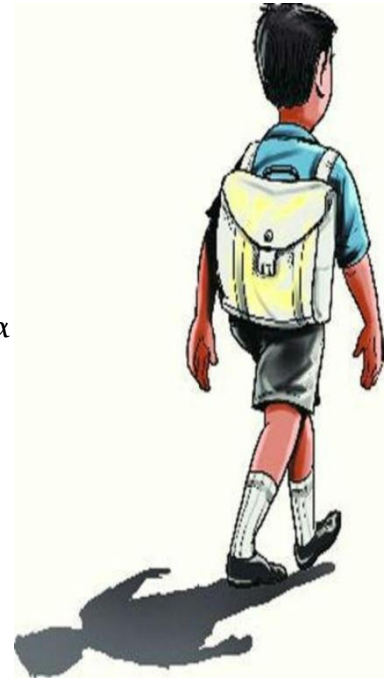
Τοπάλη Χαρά

Θα μας λείψουν

Μα εγώ θα έδινα τα πάντα
να γινόμουναι παιδί της πρώτης ξανά
να γελώ με τα παιδιά και
να ζω μέσα στην ανεμελιά
Πλέον μας τρώει το στρες
αν θα περάσουμε τις εξετάσεις αυτές
και αν θα πετάξουμε σε νέες διαδρομές
Μα θα μου λείψουν όλα αυτά
τα γέλια τα καχύποπτα βλέμματα
οι συζητήσεις μες στα μαθήματα
και τα πανδύσκολα διαγωνίσματα
Οι εκδρομές και οι γιορτές που
ήμουν με τους καλύτερους συμμαθητές
Οι αγώνες και τα παιχνίδια με τη
Χρυσάφενια και την Στέλλα στην κερκίδα
Και ο Πάνος και ο Στέλιος που δεν
μπόρεσαν να πάρουν 20
σε ένα διαγώνισμα φέτος
Πήραμε και την πρωτιά στο πασχαλινό
μπαζάρ και ζήλευε το 4 που
δεν έβγαλε τόσα λεφτά
Και ήταν και τα κορίτσια τα μπροστά
Που δεν μας ήθελαν
όλη τη χρονιά και τσακωνόμασταν αρκετές φορές
Μα θα μας μείνουν αξέχαστες και αυτές!!
Και έτσι όπως περάσανε τα χρόνια
και τραβάμε για άλλα ζόρια
θα τα σκέφτομαι όλα αυτά
με κλάματα πολλά και θα θέλω
να γυρίσω στα παλιά να τα ξαναζήσω για άλλη μία φορά,
τα μαθητικά τα χρόνια δεν θα άλλαζα

Μαρία Μαλτέζου

Τέλος σχολικής χρονιάς

Φτάσαμε επιτέλους στο τέλος της
χρονιάς της Γ γυμνασίου
αυτό είναι για εμάς
σαν τον επίλογο ενός υπέροχου βιβλίου
τώρα πια, θα ανοίξουμε νέους δρόμους, νέα μονοπάτια
αλλά θα θυμόμαστε για πάντα
όλες τις υπέροχες αναμνήσεις
από αυτό εδώ το χώρο
που μας συντρόφευε συνέχεια
στο δύσκολο ταξίδι
Σε συγχωρώ για το άγχος,
σε συγχωρώ για τα δάκρυα
μα τώρα θα προχωρήσω μπροστά
ξεκινώντας ένα καινούριο βιβλίο

Σπυριδούλα Λογοθέτη

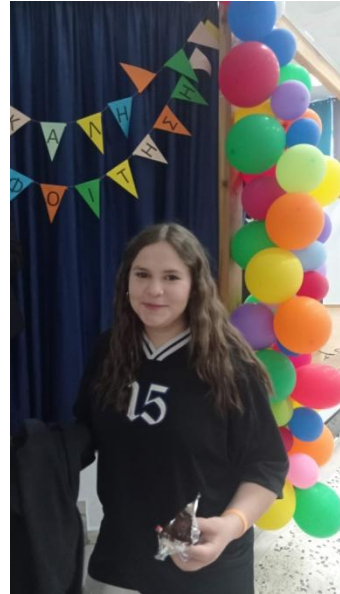

Γιορτή Αποφοίτησης

Το Σάββατο 3 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη γιορτή αποφοίτησης από τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων. Η γιορτή αυτή έχει γίνει θεσμός στο σχολείο μας και μαζί με την τριήμερη εκδρομή της Γ' Γυμνασίου αποτελούν ίσως τις πιο ξεχωριστές και αξέχαστες στιγμές των αποφοίτων κάθε σχολικής χρονιάς.

Ακολουθούν φωτογραφικά στιγμιότυπα από αυτήν την όμορφη εκδήλωση.

*Η παιδεία είναι πανηγύρι της ψυχής,
γιατί σ' αυτήν υπάρχουν πολλά
θεάματα και ακούσματα της ψυχής.*

Σωκράτης